

Umlčování jehňátek. Jak funguje propaganda

 zvedavec.news/komentare/2024/01/9931-umlcovani-jehnatek-jak-funguje-propaganda.htm

V sedmdesátých letech jsem se setkal s jednou z hlavních propagandistek Hitlera, Leni Riefenstahlovou, jejíž epické filmy oslavovaly nacisty. Shodou okolností jsme bydleli ve stejné chatě v Keni, kde byla na fotografické misi, protože unikla osudu jiných vůdcových přátel.

Řekla mi, že „vlastenecké poselství“ jejích filmů nebylo závislé na „příkazech shora“, ale na tom, co nazývala „submisivní prázdnotou“ německé veřejnosti.

Patřila mezi ně i liberální, vzdělaná buržoazie? Zeptal jsem se. „Ano, zejména je,“ řekla.

Myslím na to, když se rozhlížím po propagandě, která nyní pohlcuje západní společnosti.

Samozřejmě se od Německa třicátých let minulého století velmi lišíme. Žijeme v informačních společnostech. Jsme globalisté. Nikdy jsme nebyli tak uvědomělí, tak v kontaktu, tak propojení.

Jsme? Nebo žijeme v mediální společnosti, kde je vymývání mozků zákeřné a neúprosné a vnímání je filtrováno podle potřeb a lží státní a korporátní moci?

Médiím západního světa dominují Spojené státy. Všechny z deseti největších mediálních společností kromě jedné mají sídlo v Severní Americe. Internet a sociální média – Google, Twitter, Facebook – jsou většinou vlastněny a kontrolovány Američany.

Za dobu mého života Spojené státy svrhly nebo se pokusily svrhnout více než 50 vlád, většinou demokratických zemí. Zasahovaly do demokratických voleb ve 30 zemích. Na obyvatele 30 zemí, většinou

chudých a bezbranných, shodily bomby. Pokusila se zavraždit vůdce 50 zemí. Bojovala za potlačení osvobozeneckých hnutí ve 20 zemích.

Rozsah a rozsah tohoto krveprolití je z velké části nezveřejňován a neuznáván a ti, kdo jsou za něj zodpovědní, nadále dominují angloamerickému politickému životu.

V letech před svou smrtí v roce 2008 pronesl dramatik Pinter dva mimořádné projevy, které prolomily mlčení:

„Zahraniční politika Spojených států,“ řekl, *„je nejlépe definována takto: **Líbej mi prdel, nebo ti rozkopu hlavu**“.*

Je to tak jednoduché a hrubé. Zajímavé na tom je, že je to tak neuvěřitelně úspěšné.

Ovládá struktury dezinformace, používání rétoriky, překrucování jazyka, které jsou velmi přesvědčivé, ale ve skutečnosti jsou snůškou lží. Je to velmi úspěšná propaganda. Mají na to peníze, mají na to technologie, mají všechny prostředky, aby jim to prošlo, a také to dělají.

Při přebírání Nobelovy ceny za literaturu Pinter řekl toto:

„Zločiny Spojených států jsou systematické, neustálé, kruté, nemilosrdné, ale jen velmi málo lidí o nich skutečně mluví. Americe se to musí nechat.

Prováděla zcela klinickou manipulaci s mocí po celém světě a přitom se tvářila jako síla všeobecného dobra. Je to brilantní, dokonce vtipný a velmi úspěšný akt hypnózy.“

Pinter byl můj přítel a možná poslední velký politický mudrc – tedy předtím, než byla disidentská politika gentrifikována. Zeptal jsem se ho, zda „hypnóza“, o níž mluvil, je „**submisivní prázdnota**“, kterou popsala Leni Riefenstahlová.

„Je to totéž,“ odpověděl.

„Znamená to, že vymývání mozku je tak důkladné, že jsme naprogramováni, abychom spolkli snůšku lží. Pokud propagandu nerozpoznáme, můžeme ji přijmout jako normální a uvěřit jí. To je ta submisivní prázdnota.“

V našich systémech korporátní demokracie je válka ekonomickou nutností, dokonalým spojením veřejných dotací a soukromého zisku: socialismus pro bohaté, kapitalismus pro chudé. Den po 11. září ceny akcií válečného průmyslu prudce vzrostly. Blížilo se další krveprolití, což je pro byznys skvělé.

Dnes mají nejvýnosnější války svou vlastní značku. **Říká se jim „věčné války“: Afghánistán, Palestina, Irák, Libye, Jemen a nyní Ukrajina. Všechny jsou založeny na snůšce lží.**

Nejproslulejší je Irák se svými zbraněmi hromadného ničení, které neexistovaly.

Zničení Libye NATO v roce 2011 bylo ospravedlněno masakrem v Benghází, který se nestal. Afghánistán byl vhodnou pomstou za 11. září, která neměla s afghánským lidem nic společného.

Dnes se zprávy z Afghánistánu týkají toho, jak zlý je Taliban – a ne toho, že krádež 7 miliard dolarů z bankovních rezerv Joe Bidena způsobuje rozsáhlé utrpení. Nedávno věnoval National Public Radio ve Washingtonu dvě hodiny Afghánistánu – a 30 sekund jeho hladovějícím lidem.

Na červnovém summitu v Madridu přijalo NATO, které je řízeno Spojenými státy, strategický dokument, který militarizuje evropský kontinent a stupňuje vyhlídky na válku s Ruskem a Čínou. Navrhuje „boj ve více oblastech proti rovnocennému soupeři s jadernými zbraněmi“. Jinými slovy, jaderná válka.

V dokumentu se uvádí: „Rozšíření NATO bylo historickým úspěchem“.

To jsem četl s nedůvěrou.

Měřítkem tohoto „historického úspěchu“ je válka na Ukrajině, o níž zprávy většinou nejsou zprávami, ale jednostrannou litaní jingoismu, překrucování, zamlčování. Informoval jsem o řadě válek a takovou plošnou propagandu jsem ještě nezažil.

V únoru Rusko vtrhlo na Ukrajinu jako odpověď na téměř osm let trvající zabíjení a zločinné ničení v ruskojazyčné oblasti Donbasu na svých hranicích.

V roce 2014 Spojené státy sponzorovaly převrat v Kyjevě, který zbavil Ukrajinu demokraticky zvoleného, Rusku přátelsky nakloněného prezidenta a dosadil jeho nástupce, o němž Američané dali jasně najevo, že je to jejich člověk.

V posledních letech byly ve východní Evropě, v Polsku, Slovinsku a České republice, instalovány americké „obranné“ rakety, téměř jistě namířené proti Rusku, doprovázené falešnými ujištěními až po „slib“ Jamese Bakera Gorbačovovi z února 1990, že NATO se nikdy nerozšíří za hranice Německa.

Ukrajina je frontová linie. **NATO se fakticky dostalo na samé pohraničí, přes které v roce 1941 vtrhla Hitlerova armáda a zanechala v Sovětském svazu více než 23 milionů mrtvých.**

Loni v prosinci Rusko navrhlo dalekosáhlý bezpečnostní plán pro Evropu.

Ten byl v západních médiích odmítnut, zesměšněn nebo potlačen. Kdo četl jeho postupné návrhy? Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj 24. února pohrozil, že pokud Amerika Ukrajinu nevyzbrojí a neochrání, bude vyvíjet jaderné zbraně. To byla poslední kapka.

Téhož dne Rusko provedlo invazi – podle západních médií nevyprovokovaný akt vrozené neslavnosti. **Historie, lži, mírové návrhy, slavnostní dohody o Donbasu v Minsku se nepočítaly.**

Dne 25. dubna přiletěl do Kyjeva americký ministr obrany generál Lloyd Austin a potvrdil, že cílem Ameriky je zničit Ruskou federaci – slovo, které použil, bylo „oslabit“. Amerika získala válku, kterou chtěla, vedenou Američany financovanou a vyzbrojenou zástupnou a postradatelnou figurkou.

Téměř nic z toho nebylo západnímu publiku vysvětleno.

Ruská invaze na Ukrajinu je bezohledná a neomluvitelná. Invaze do suverénní země je zločin. Neexistují žádná „ale“ – kromě jednoho.

Kdy současná válka na Ukrajině začala a kdo ji rozpoutal? Podle OSN bylo od roku 2014 do letošního roku v občanské válce kyjevského režimu na Donbasu zabito přibližně 14 000 lidí. Mnoho z nich provedli neonacisté.

Podívejte se na reportáž zpravodajské televize ITV z května 2014, kterou natočil veterán James Mates, jenž je spolu s civilisty ve městě Mariupol ostřelován ukrajinským (neonacistickým) praporem Azov.

Ve stejném měsíci byly desítky rusky mluvících lidí zaživa upáleny nebo udušeny v budově odborů v Oděse, kterou obléhali fašističtí hrdlořezové, stoupenci nacistického kolaboranta a antisemitského fanatika Stephena Bandery. Deník New York Times označil tyto zločince za „nacionalisty“.

„Historickým posláním našeho národa v této kritické chvíli,“ prohlásil Andrej Bileckij, zakladatel praporu Azov, „je vést Bílou rasu světa do posledního křížového tažení za její přežití, křížového tažení proti Untermenschen vedeným Semity.“

Od února se kampaň samozvaných „monitorů zpráv“ (většinou financovaných Američany a Brity s vazbami na vlády) snaží udržet absurditu, že ukrajinští neonacisté neexistují.

Airbrushing, termín kdysi spojovaný se Stalinovými čistkami, se stal nástrojem mainstreamové žurnalistiky.

Během necelých deseti let byla „dobrá“ Čína airbrushována a nahradila ji „špatná“ Čína: z dílny světa se stal rodící se nový Satan.

Velká část této propagandy pochází z USA a je šířena prostřednictvím zprostředkovatelů a „think-tanků“, jako je nechvalně známý Australský institut strategické politiky, hlas zbrojního průmyslu, a horlivých novinářů, jako je Peter Hartcher z deníku Sydney Morning Herald, který označil ty, kdo šíří čínský vliv, za „krysy, mouchy, komáry a vrabce“ a vyzval k „vyhubení“ těchto „škůdců“.

Zprávy o Číně na Západě se téměř výhradně týkají hrozby z Pekingu.

Vzduchem je rozmazáno 400 amerických vojenských základen, které obklopují většinu Číny, ozbrojený náhrdelník, který sahá od Austrálie až po Tichomoří a jihovýchodní Asii, Japonsko a Koreu. Japonský ostrov Okinawa a korejský ostrov Čedžu jsou nabitě zbraně namířené přímo na průmyslové srdce Číny. Jeden z představitelů Pentagonu to popsal jako „smyčku“.

O Palestině se špatně referuje, co si pamatuji. Pro BBC existuje „konflikt“ „dvou vyprávění“. O nejdelší, nejbrutálnější a nejbezprávnější vojenské okupaci v moderní době se nemluví.

Zasažený lid v Jemenu téměř neexistuje. Jsou to mediálně nelidé. Zatímco Saúdové sypou své americké kazetové bomby a britští poradci pracují společně se saúdskými cíliči, více než půl milionu dětí čelí hladu.

Toto vymývání mozků opomenutím má dlouhou historii. Vraždění za první světové války bylo zamlčováno reportéry, kteří byli za svou shovívavost pasováni na rytíře a přiznali se k němu ve svých

pamětech. V roce 1917 se redaktor listu Manchester Guardian C. P. Scott svěřil premiérovi Lloydovi Georgeovi:

„Kdyby lidé skutečně znali [pravdu], válka by byla zítra zastavena, ale oni to nevědí a ani vědět nemohou.“

Odmítání vidět lidi a události tak, jak je vidí lidé v jiných zemích, je na Západě mediálním virem, stejně vyčerpávajícím jako Covid. Jako bychom viděli svět v jednosměrném zrcadle, v němž „my“ jsme morální a neškodní a „oni“ ne. Je to hluboce imperiální pohled.

Historie, která je v Číně a Rusku živě přítomná, je málokdy vysvětlena a málokdy pochopena. Vladimir Putin je Adolf Hitler. Si Ťin-pching je Fu Man Chu. Epické úspěchy, jako je vymýcení krajní chudoby v Číně, jsou sotva známé. Jak je to zvrácené a ubohé.

Kdy si to dovolíme pochopit? Školení novinářů v továrním stylu není řešením. Ani zázračný digitální nástroj, který je prostředkem, nikoli cílem, stejně jako jednoprstový psací stroj a linotyp.

V posledních letech byli někteří z nejlepších novinářů vyřazeni z hlavního proudu. Používá se slovo „defenestrování“. Prostor, který byl kdysi otevřen pro novátory, pro novináře, kteří šli proti proudu, pro pravdomluvné novináře, se uzavřel.

Nejvíce šokující je případ Juliana Assange. Když Julian a WikiLeaks dokázali získat čtenáře a ceny pro Guardian, New York Times a další sebevědomé „noviny rekordů“, byl oslavován.

Když se temný stát postavil proti a požadoval zničení pevných disků a atentát na Julianovu osobnost, stal se z něj veřejný nepřítel.

Viceprezident Biden ho označil za „hi-tech teroristu“. Hillary Clintonová se zeptala: „Nemůžeme toho chlapa prostě zabít dronem?“.

Následná kampaň zneužívání a očerňování Juliana Assange – zpravodaj OSN pro mučení ji nazval „mobbingem“ – přivedla liberální tisk na dno. Víme, kdo to je. Považuji je za kolaboranty: za vichystické novináře.

Kdy se postaví skuteční novináři? Na internetu už existuje inspirativní samizdat:

V tomto směru je třeba zmínit: Consortium News, založené skvělým reportérem Robertem Parrym, Grayzone Maxe Blumenthala, Mint Press News, Media Lens, Declassified UK, Alborada, Electronic Intifada, WSWS, ZNet, ICH, Counter Punch, Independent Australia, práce Chrise Hedgese, Patricka Lawrence, Jonathana Cooka, Diany Johnstoneové, Caitlin Johnstoneové a dalších, kteří mi odpustí, že je zde nezmíním.

A kdy se spisovatelé postaví, jako se postavili proti nástupu fašismu ve třicátých letech?

Kdy se postaví filmaři, jako se postavili proti studené válce ve čtyřicátých letech?

Kdy se postaví satirici, jako to udělali před jednou generací?

Poté, co jsme se 82 let máčeli v hluboké lázni spravedlnosti, kterou je oficiální verze poslední světové války, není na čase, aby ti, kdo mají udržovat záznamy v pořádku, vyhlásili svou nezávislost a dekódovali propagandu?

Naléhavost je větší než kdy jindy.

Silencing the Lambs. How Propaganda Works. John Pilger, His Legacy Will Live vyšel 4.1.2024 na Global Research. Překlad v ceně 795 Kč Zvědavec.

